EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2025 06 30
COM(2025) 317 final

KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI

2024 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos (ES) 2024/1265/ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2011/85/ES dėl reikalavimų valstybių narių biudžeto sistemoms, įgyvendinimo tarpinė pažangos ataskaita

{SWD(2025) 161 final}

KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI

2024 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos (ES) 2024/1265/ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2011/85/ES dėl reikalavimų valstybių narių biudžeto sistemoms, įgyvendinimo tarpinė pažangos ataskaita

1. ĮVADAS

2011 m. gruodžio mėn. įsigaliojo Tarybos direktyva 2011/85/ES dėl reikalavimų valstybių narių biudžeto sistemoms[1]. Tai buvo svarbi teisės aktų rinkinio dėl ekonomikos valdysenos stiprinimo, dar vadinamo angliškų terminu „six-pack“, dalis. Direktyvoje pirmą kartą buvo nustatyti minimalieji reikalavimai ES valstybių narių biudžeto sistemoms. Kaip išdėstyta direktyvoje ir atsižvelgiant į nuo 2011 m. sukauptą patirtį, neseniai buvo peržiūrėta visa ekonominės priežiūros sistema ir po šios peržiūros buvo įgyvendinta Stabilumo ir augimo pakto reforma, įsigaliojusi 2024 m. balandžio 30 d. Šiomis aplinkybėmis Tarybos direktyva 2011/85/ES buvo iš dalies pakeista Tarybos direktyva 2024/1265/ES[2].

Direktyvoje 2011/85/ES nustatyti minimalieji reikalavimai biudžeto apskaitos ir statistinių ataskaitų teikimo sistemoms, taisyklės ir procedūros, kuriomis reglamentuojamas biudžeto planavimo prognozių rengimas, konkrečioms šalims būdingos skaitinės fiskalinės taisyklės, vidutinės trukmės biudžeto sistemos ir mechanizmai, kuriais reglamentuojami įvairiuose valdžios sektoriaus subsektoriuose esančių valdžios institucijų fiskaliniai santykiai. Atliekant peržiūrą buvo atsižvelgta net tik į visas šias nuostatas siekiant nustatyti, ar jos vis dar aktualios ir buvo suprantamos bei taikomos taip, kaip numatyta, bet ir į naujus pokyčius. Be kita ko, nuo 2011 m. gerokai padidėjo nepriklausomų fiskalinių institucijų vaidmuo, vis aktualesnis tapo fiskalinis klimato kaitos poveikis. Direktyvą 2024/1265/ES kartu su ja padarytais Direktyvos 2011/85/ES pakeitimais ES valstybės narės turi perkelti į nacionalinę teisę iki 2025 m. gruodžio 31 d.

Direktyvos 2024/1265/ES 2 straipsnio 5 dalyje nustatytas reikalavimas: „*Komisija, remdamasi iš valstybių narių gauta atitinkama informacija, parengia tarpinę pažangos ataskaitą dėl pagrindinių šios direktyvos nuostatų įgyvendinimo ir ne vėliau kaip 2025 m. birželio 30 d. ją pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai*“. Šiuo tikslu Komisija 2025 m. kovo mėn. Ekonomikos ir finansų komitetui (pakaitiniams nariams) pateikė klausimyną, kuriuo valstybėms narėms suteikiama galimybė pateikti išsamią informaciją apie taikomas priemones, jau pradėtas reformas ir konkrečius planus. Todėl ši tarpinė pažangos ataskaita pirmiausia grindžiama valstybių narių pateikta informacija. Iki 2025 m. balandžio mėn. dauguma valstybių narių pateikė savo informaciją[3]. Išsamios šalių ataskaitos pateikiamos pridedamame Komisijos tarnybų darbiniame dokumente (SWD(2025) 161).

Šios tarpinės pažangos ataskaitos tikslas – informuoti Europos Parlamentą, Tarybą ir visuomenę apie pažangą, padarytą perkeliant Direktyvos 2011/85/ES pakeitimus į nacionalinę

---

1 OL L 306, 2011 11 23, p. 41.

2 2024 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1263 ir 2024 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamentas (ES) 2024/1264, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1467/97 dėl perviršinio deficito procedūros įgyvendinimo paspartinimo ir paaiškinimo ir 2024 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva (ES) 2024/1265, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2011/85/ES dėl reikalavimų valstybių narių biudžeto sistemoms.

3 2025 m. gegužės mėn. ataskaitas buvo pateikusios 6 valstybės narės.

teisę. Todėl ji neturėtų būti laikoma nacionalinių nuostatų atitikties iš dalies pakeistai direktyvai vertinimu – jis bus atliekamas pasibaigus perkėlimo į nacionalinę teisę terminui pagal ES teisę. Siekiant pateikti tinkamą apžvalgą, šios ataskaitos 2 skirsnis sudarytas iš penkių poskirsnių, atitinkančių pagrindines direktyvos pakeitimų sritis, o po jų pateikiama išvada, kurioje apibendrinami pagrindiniai nustatyti faktai.

2. PAŽANGA PERKELIANT PAGRINDINES DIREKTYVOS NUOSTATAS Į NACIONALINĘ TEISĘ

2.1. Nuostatų dėl apskaitos, statistikos ir skaidrumo pakeitimai (direktyvos 2011/85/ES 3 straipsnis ir 14 straipsnio 1 dalis)

Patikima fiskalinė politika turi būti grindžiama patikimomis fiskalinėmis ataskaitomis. Politikos formuotojams labai svarbi išsami, laiku pateikiama ir tiksli informacija apie biudžeto vykdymą, nes ji padeda teisingai vykdyti biudžetą, laiku pastebėti galimus nukrypimus nuo planų ir planuoti biudžetą pagal naujausius duomenis. Norint užtikrinti išsamią ir nuoseklią viešą finansinę atskaitomybę reikalingas skaidrumas, susijęs su elementais, kurie gali turėti tiesioginį ar netiesioginį poveikį biudžetui: pavyzdžiui, įstaigomis ir fondais, kurie nėra įtraukti į įprastinį biudžetą, bet yra įtraukti į valdžios sektorių, mokesčių išlaidomis ir neapibrėžtaisiais įsipareigojimais.

Šioje srityje Direktyvos 2011/85/ES pakeitimais iš esmės atlikti pakeitimai, susiję su viešu fiskalinių duomenų prieinamumu visiems valdžios sektoriaus subsektoriams, kaip apibrėžta ESA 2010. Visų pirma mėnesio ir ketvirčio pinigais pagrįstus duomenis (arba lygiaverčius duomenis iš viešosios apskaitos) pakeitė ketvirčio duomenys apie visų valdžios sektoriaus subsektorių skolą ir deficitą. Tačiau, jeigu valstybė narė turi integruotas, išsamias ir nacionaliniu lygmeniu suderintas kaupiamosios finansinės apskaitos sistemas, nereikalaujama pateikti ketvirčio duomenų apie deficitą pagal subsektorių. Kiti pakeitimai daugiausia susiję su patikslinimais ir teksto atnaujinimais atsižvelgiant į patirtį, įgytą aiškinant tekstą nuo 2011 m.

Kalbant apie tam tikrų fiskalinių duomenų teikimo dažnumo peržiūrą (pagrindinį 3 straipsnio 2 dalies pakeitimais nustatomą pakeitimą), kuri, be kita ko, priklauso ir nuo kaupiamosios apskaitos paplitimo, trečdalis valstybių narių teigia, kad visos šios nuostatos perkeltos į nacionalinę teisę, o dar trečdalis – kad perkelta dalis nuostatų. Ne visi šie respondentai praneša, ar jie ketina patenkinti naująjį reikalavimą teikdami duomenis apie ketvirčio deficitą, ar teikdami informaciją apie savo kaupiamosios apskaitos sistemos užbaigtumą, tačiau maždaug penktadalis valstybių narių taiko šiuos abu variantus. Likusieji respondentai daugiau dėmesio skiria planuojamam procesui, iš dalies nurodydami konkrečius keistinus įstatymus, iš dalies pateikdami ne tokią išsamią informaciją.

Kalbant apie patikslintą reikalavimą skelbti informaciją (be kita ko, vykdant daugiametį biudžeto procesą) apie tai, kurios įstaigos ir fondai nėra įtraukti į įprastinį biudžetą, bet yra įtraukti į valdžios sektorių, ir informuoti apie bendrą jų poveikį valdžios sektoriaus balansui (14 straipsnio 1 dalis), trečdalis valstybių narių teigia, kad šios nuostatos jau pritaikytos. Iš likusių respondentų maždaug penktadalis valstybių narių planuoja konkrečius veiksmus, o dar penktadalis vis dar ketina įvertinti, ar tai būtina.

Nenurodoma, kad dėl mažesnių 2 straipsnio ir 3 straipsnio 1 dalies pakeitimų reikėtų konkrečių nacionalinių įstatymų pakeitimų.

Be to, iš dalies pakeistos direktyvos 16 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad „*Komisija ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d., o vėliau – kas penkerius metus, paskelbia ataskaitą dėl*

dabartinės padėties, susijusios su: a)

valdžios sektoriaus viešąja apskaita Sąjungoje, atsižvelgiant į pažangą, padarytą nuo 2013 m. atlikto tarptautinių viešojo sektoriaus apskaitos standartų tinkamumo valstybėms narėms vertinimo“. Į tai atsižvelgiant, reikalavimu šią ataskaitą paskelbti iki 2025 m. pabaigos dar labiau pabrėžiama, kaip svarbu stebėti patikimos kaupiamosios viešosios apskaitos taikymą ir plėtojimą ES.

2.2. Naujos nuostatos dėl nepriklausomų fiskalinių institucijų (direktyvos 2011/85/ES 2 ir 8a straipsniai)

Nuo Direktyvos 2011/85/ES įsigaliojimo labai padidėjo nepriklausomų fiskalinių institucijų svarba. Nuo 2011 m. direktyva „nepriklausomos įstaigos arba nuo valstybių narių fiskalinių institucijų funkciškai nepriklausomos įstaigos“ raginamos stebėti, kaip valstybės narės laikosi savo nacionalinių skaitinių fiskalinių taisyklių. 2012 m. bendrieji nacionalinių fiskalinio koregavimo mechanizmų principai (nustatyti Tarpvyriausybinės sutarties dėl stabilumo, koordinavimo ir valdymo ekonominėje ir pinigų sąjungoje III antraštinėje dalyje „Fiskalinis susitarimas“) apėmė tam tikrus minimalius nepriklausomų stebėsenos įstaigų reikalavimus. Vėliau Reglamentu 2013/473/ES, kuris taikomas euro zonai, tokios įstaigos buvo raginamos parengti arba patvirtinti makroekonomines prognozes, kuriomis grindžiamas metinis ir vidutinio laikotarpio biudžeto planavimas.

Į Direktyvos 2011/85/ES pakeitimus įtraukti visi šie esami elementai, ir šiais pakeitimais jie pritaikomi visoms ES valstybėms narėms. Jais sugriežtinamos ir patobulinamos kai kurios su nepriklausomų fiskalinių institucijų nepriklausomumu susijusios apsaugos priemonės (pvz., pabrėžiami nepriklausomų fiskalinių institucijų komunikacijos gebėjimai, prašoma užtikrinti stabilius išteklius ir galimybę laiku gauti informaciją, taip pat reikalaujama reguliariai vykdyti išorinį nepriklausomų fiskalinių institucijų vertinimą). Kai kurios naujos užduotys susijusios su reformuotu Stabilumo ir augimo paktu. Kitos naujos užduotys – atlikti nacionalinės fiskalinės sistemos nuoseklumo, darnos ir veiksmingumo vertinimą ir gavus kvietimą dalyvauti parlamentiniuose klausymuose ir diskusijose. Galiausiai nacionalinėms institucijoms nustatytas su nepriklausomų fiskalinių institucijų vertinimais susijęs principas „laikykis taisyklių arba paaiškink“.

Tai, kad visos valstybės narės jau įtraukė kai kuriuos su nepriklausomomis fiskalinėmis institucijomis susijusius pakeitimus ar net daugelį jų į nacionalinę teisę, nėra netikėta, atsižvelgiant į tai, kad šie pakeitimai tam tikru mastu apima esamas nuostatas, susijusias su ES teise arba fiskaliniu susitarimu. Atskiras atvejis yra Lenkija, nes ši šalis dar neturi veikiančios nepriklausomos fiskalinės institucijos. Tačiau, remiantis Lenkijos pateikta informacija, atitinkami teisės aktai įsigaliojo 2025 m. sausio mėn., o nepriklausoma fiskalinė institucija bus įsteigta iki 2026 m. sausio 1 d.

Kalbant apie daugumą 8a straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytų su nepriklausomumu susijusių apsaugos priemonių, trečdalis valstybių narių teigia, kad jos jau įtrauktos į jų nacionalinę teisę, o daugiau nei trečdalis mano, kad kai kurios priemonės vis dar būtinos. Išimtis yra naujasis reikalavimas vykdyti reguliarius išorinius nepriklausomų fiskalinių institucijų vertinimus – tik labai nedaug valstybių narių pranešė priėmusios reikiamus teisės aktus. Kai kuriais atvejais pranešama, kad jau galiojanti praktika atitinka naujuosius reikalavimus. Tačiau vis tiek reikėtų atlikti teisinį kodifikavimą.

Kalbant apie nepriklausomų fiskalinių institucijų užduotis, valstybės narės perkeldamos direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę pasinaudoja galimybe papildomai patikslinti kai kuriuos institucinius mechanizmus ar pagrindinius teisės aktus. Taip galima paaiškinti, kodėl

daugiau nei trečdalis valstybių narių praneša, kad dar nebaigė perkelti į nacionalinę teisę nuostatų, kuriomis reglamentuojamos dabartinės teisinės nepriklausomų fiskalinių institucijų užduotys (t. y. dėl makroekonominių prognozių, kuriomis grindžiamas biudžeto planavimas, parengimo arba patvirtinimo ir stebėjimo, kaip laikomasi nacionalinių fiskalinių taisyklių). Be to, teisiniai mechanizmai dar dažnai neatspindi naujųjų nepriklausomų fiskalinių institucijų užduočių, nustatytų Stabilumo ir augimo pakto prevencinėje ir korekcinėje dalyje, taip pat užduoties reguliariai vertinti nacionalinių fiskalinių sistemų nuoseklumą, darną ir veiksmingumą.

Be to, nors daugelyje valstybių narių principas „laikykis taisyklių arba paaiškink“ tam tikru mastu taikomas (toks, koks jis buvo nustatytas bendrais su fiskaliniu susitarimu susijusiais principais), jį dar reikia pritaikyti atsižvelgiant į platesnį jo taikymo pobūdį pagal direktyvos pakeitimus.

2.3. Nuostatų dėl vidutinės trukmės biudžeto sistemų pakeitimai (Direktyvos 2011/85/ES 2, 9, 10 ir 11 straipsniai)

Pagal Direktyvą 2011/85/ES, valstybės narės turi sukurti patikimą, veiksmingą vidutinės trukmės biudžeto sistemą, leidžiančią joms išplėsti fiskalinį planavimą už metinio laikotarpio ribų ir taip skatinti nuoseklesnį, veiksmingesnį ir potencialiai platesnio užmojo politikos formavimą vidutinės trukmės laikotarpiu. Tokioje sistemoje turi būti numatyti daugiamečiai biudžeto tikslai kartu su kiekvieno svarbaus pajamų ir išlaidų punkto prognozėmis, pagrįstomis nekeičiama politika, taip pat paaiškinant vidutinės trukmės laikotarpiu numatomą politiką, kuria mažinamas prognozių nekeičiant politikos atotrūkis nuo politikos tikslų. Be to, joje turi būti įvertinta, kaip numatoma politika gali paveikti ilgalaikį viešųjų finansų tvarumą.

Direktyvos 2011/85/ES pakeitimais sustiprinami būtini vidutinės trukmės biudžeto sistemos elementai nustatant reikalavimą pateikti planuojamų reformų ir investicijų aprašymą ir planuojamos politikos poveikio tvariam ir įtraukiam augimui vertinimą. Juose taip pat patikslinama, kad metiniai biudžetai turi atitikti vidutinės trukmės laikotarpio planavimą.

Pranešama, kad direktyvoje nustatytą vidutinės trukmės biudžeto sistemų apibrėžtį jau taiko ketvirtadalis valstybių narių. Maždaug ketvirtadalis respondentų praneša ketinantys perkelti šią nuostatą į nacionalinę teisę arba turi planų tai padaryti pagal aiškų grafiką iki 2025 m. pabaigos arba 2025 m. pabaigoje. Dar ketvirtadalis valstybių narių nepateikė informacijos, kaip jos vertina savo dabartinę padėtį, susijusią su šios nuostatos perkėlimu į nacionalinę teisę ar būtinybe imtis papildomų priemonių.

Pusė valstybių narių praneša, kad į nacionalinę teisę visiškai arba iš dalies perkėlė nuostatą, kuria siekiama užtikrinti, kad nacionalinė sistema būtų pagrįsta išsamiais ir skaidriais vidutinės trukmės nacionaliniais biudžeto tikslais, atitinkančiais konkrečioms šalims būdingas skaitines fiskalines taisykles ir atitinkamas Reglamento (ES) 2024/1263 nuostatas. Daugiau nei trečdalis respondentų nurodė, kad šios nuostatos dar neperkeltos į nacionalinę teisę.

Be to, daugiau nei trečdalis valstybių narių skelbia, kad į nacionalinę teisę visiškai arba iš dalies perkėlė nuostatą, pagal kurią įtraukiamas numatomų reformų ir investicijų aprašymas kartu su poveikiu tvariam ir įtraukiam augimui. Maždaug pusė respondentų praneša ketinantys perkelti šią nuostatą į nacionalinę teisę arba turi planų tai padaryti pagal aiškų grafiką arba iki 2025 m. pabaigos.

Maždaug ketvirtadalis valstybių narių praneša, kad taiko nacionalines nuostatas, pagal kurias vertinamas numatomos politikos poveikis tvariam ir įtraukiam augimui. Panaši dalis valstybių narių nurodė, kad šios nuostatos dar neperkeltos į nacionalinę teisę.

Trylika valstybių narių skelbia, kad į nacionalinę teisę visiškai arba iš dalies perkėlė nuostatą, kuria siekiama užtikrinti, kad metinio biudžeto teisės aktai atitiktų nacionalinius biudžeto tikslus vidutinės trukmės laikotarpiu. Dešimt valstybių narių arba nepateikė informacijos apie šio reikalavimo perkėlimo į nacionalinę teisę padėtį, arba nurodė, kad jis dar nebuvo perkeltas. Aštuonios valstybės narės aiškiai nurodė savo numatytą perkėlimo į nacionalinę teisę kalendorių, o penkios valstybės narės tvarkaraščio dar nenustatė.

Pranešama, kad devynios valstybės narės jau visiškai arba iš dalies perkėlė 11 straipsnio patikslinimus. Penkios valstybės narės nurodė, kad planuoja juos perkelti į nacionalinę teisę iki galutinio termino 2025 m. pabaigoje.

2.4. Naujos nuostatos dėl ataskaitų teikimo reikalavimų, susijusių su makrofiskaline rizika dėl gaivalinių nelaimių ir klimato kaitos (Direktyvos 2011/85/ES 9 straipsnio 2 dalies d punktas ir 14 straipsnio 3 dalis)

Įsigaliojus Direktyvai 2011/85/ES, vis akivaizdesnis tapo klimato kaitos ir gaivalinių nelaimių poveikis fiskalinei politikai. Abu aspektai yra susiję, bet nėra vienodi. Valstybės narės patiria dažnesnes ir stipresnes gaivalines nelaimes, dažnai susijusias su kylančia temperatūra, – dėl jų gali atsirasti didelių fiskalinių išlaidų ir reikšmingų neapibrėžtųjų įsipareigojimų. Be to, su klimato kaita susijusios fiskalinės išlaidos gali atsirasti dėl poveikio mažinimo ir prisitaikymo priemonių.

Todėl Direktyva 2024/1265/ES nustatomi nauji Direktyvos 2011/85/ES reikalavimai. Dabar valstybių narių prašoma įvertinti numatomos politikos poveikį viešųjų finansų tvarumui vidutinės ir ilgos trukmės laikotarpiu jų vidutinės trukmės biudžeto planavimo dokumentuose atsižvelgiant į makrofiskalinę klimato kaitos riziką. Jos privalo skelbti informaciją apie gaivalines nelaimes ir su klimatu susijusius neapibrėžtuosius įsipareigojimus ir pranešti apie patirtas susijusias fiskalines išlaidas. Atsižvelgiant į šių užduočių sudėtingumą ir sparčius pokyčius šioje srityje, visų šių reikalavimų reikia laikytis tiek, kiek tai įmanoma. Kalbant apie perkėlimą į nacionalinę teisę, valstybių narių prašoma į savo nacionalinius įstatymus įtraukti nuostatas, kuriomis užtikrinamas būtinas vertinimas ir ataskaitų teikimas.

Tik keliose nacionalinėse fiskalinėse sistemose jau visiškai arba iš dalies yra įtrauktos nuostatos, pagal kurias numatomo vidutinės trukmės politikos poveikio viešųjų finansų tvarumui vidutinės ir ilgos trukmės laikotarpiu vertinimas apima makrofiskalinę klimato kaitos riziką ir jos poveikį aplinkai bei poveikio pasiskirstymą. Tuo pat metu daugiau nei trečdalis respondentų pateikė numatomą tokių nuostatų perkėlimo į nacionalinę fiskalinę sistemą kalendorių. Panaši padėtis yra ir kalbant apie reikalavimą skelbti informaciją apie su gaivalinėmis nelaimėmis ir klimatu susijusius neapibrėžtuosius įsipareigojimus bei fiskalines išlaidas, patirtas dėl gaivalinių nelaimių ir su klimatu susijusių sukrėtimų.

2.5. Patikslinantys pakeitimai (Direktyvos 2011/85/ES 2, 3, 4, 5, 6 ir 7 straipsniai)

Kaip paaiškėjo iš praktikos, įsigaliojus Direktyvai 2011/85/ES kai kurios sąvokos ir terminai buvo suprantami skirtingai arba būtų naudinga juos geriau patikslinti ar atnaujinti. Pavyzdžiui, nuoroda į ESA 95 apskaitos standarto taikymą (ankstesnėje 3 straipsnio 1 dalyje) pakeista dinamiškesne nuoroda. Kalbant apie daugumą šių patikslinimų, valstybių narių iš esmės buvo paprašyta patikrinti, ar jų nacionaliniuose biudžeto įstatymuose taip pat reikia atitinkamų pakeitimų.

Pusė valstybių narių mano, kad patikslinantys pakeitimai į jų nacionalinės teisės aktus jau yra visiškai įtraukti. Dar ketvirtadalis respondentų nurodė, kad jų teisės aktai patikslinimus didele dalimi atspindi, tačiau vis tiek reikėtų konkrečių nacionalinių nuostatų pakeitimų. Dar kitas

ketvirtadalis respondentų pateikė bendresnę informaciją apie perkėlimo į nacionalinę teisę procesą arba nurodo, kad vykdomi vertinimai.

3. IŠVADA

Apskritai, vertinant pagal valstybių narių pranešimus, jų pažanga perkeliant direktyvos pakeitimus į nacionalinę teisę yra nevienoda. Atitinkamai informacija apie perkėlimo į nacionalinę teisę veiksmus, kurių jau imtasi, labai skyrėsi tiek savo turiniu, tiek nuorodomis į konkrečius teisės aktus, kurie turi būti keičiami. Paprastai trūksta aiškaus likusių veiksmų tvarkaraščio.

Dauguma valstybių narių, kurios pranešė konkrečiai apie statistikos, apskaitos ir skaidrumo pakeitimų perkėlimą į nacionalinę teisę, mano, kad šie reikalavimai jau yra arba netrukus bus taikomi, o apie kai kurias valstybes nares turima nedaug išsamios informacijos.

Atrodo, kad padaryta didelė pažanga nepriklausomų fiskalinių institucijų srityje – ji pagrįsta panašiomis, bet ne vienodomis nuostatomis, kurios nuo 2011 m. taikomos visoms arba daugumai valstybių narių. Tačiau valstybės narės vis tiek turi atidžiai apsvarstyti poreikį imtis priemonių, kad kai kurios direktyvos nuostatos būtų perkeltos į nacionalinės teisės aktus. Kai kurie teigiami nepriklausomumo elementai kai kuriais atvejais yra gana nusistovėjusi praktika, todėl juos reikėtų teisiškai kodifikuoti. Visų pirma, teisinių veiksmų dar dažnai reikia imtis dėl naujųjų elementų, pvz., komunikacijos gebėjimų ar išorinio nepriklausomų fiskalinių institucijų vertinimo.

Daugelis valstybių narių pranešė, kad vidutinės trukmės biudžeto sistemos apibrėžtis atitinka iš dalies pakeistą direktyvą, tačiau daugumoje valstybių narių vis dar yra planuojami arba būtini tam tikri patikslinimai siekiant sustiprinti sistemą ir užtikrinti suderinamumą su ES ekonomikos valdymo sistema naujosios prevencinės dalies reglamentavimo ir iš dalies pakeistos korekcinės dalies reglamentavimo srityse.

Į didžiąją dalį naujųjų su klimatu susijusių nuostatų dar nėra atsižvelgta ir valstybės narės vis dar turi nustatyti tam skirtus terminus.

Komisija toliau įgyvendins direktyvą pagal skirsnius, už kuriuos ji yra atsakinga. Pasibaigus perkėlimo terminui ji atliks visavertį atitikties vertinimą pagal standartines ES procedūras.